

Gorka Urbizu

MUSIKARIA

Konposatzen

Hartu duzu gitarra. Ilunpetan haztamuka ere badakizu sei soka besterik ez dituela. Ahor zure koadrilateroa, borroka hastear da. Jo duzu betiko akorde segida. “Betikoegia” iruditu zaizu, beste behin. Kanpoan eguzki ideala irten da, pertsiana irekiz gero suma dezakezu. Umeen kalaka leihotik. Eskolatik atera berri dira, plazan jarraitzen du ikasketak, hau ez da behin ere gelditzen. Baloia eta sokasaltoa. Hizkuntza bat eta hizkuntza bi. Unibertsala da zure herria. Edozein.

Erabateko sosegutik bi maila beherago zaude, ezinegon dosi aproposa zerbait (taxuzkoa) idazteko. Raka-raka. Gitarra nagai xamar, behartu egin behar. Ingelesorde hizkuntzan melodia saiakera bat. Broken English, euskara hautsia. Protokanta. *Little dreams* dirudien zerbait leloan. *Little dreams*, euskaraz *Nirekin* izan liteke. Antzeko soinua dutela iruditzen zaizu, silaben ahairea-eta. Apuntatu nonbait. Zure sakelakoan hori ere egin daiteke. Bidenabar, txekeatu korroa, 52 minutu igaro dira jada. Spam, spam, spam. Elkarrizketa, 8ak aldera deituko dizute. Kontzertua nahi dugu herriko festetan, ez dugu udalaren diru-laguntzarik. Zure ziztada behar dugu. Aspaldi zutaz ezer jakin gabe. Laster gmail ordaindu egin beharko

Kontzertua nahi dugu
herriko festetan, ez dugu
udalaren diru-laguntzarik.
Zure ziztada behar dugu.
Aspaldi zutaz ezer jakin
gabe. Laster gmail
ordaindu egin
beharko da

da. Bidehuts-en disko berria. Ticketmaster. Ostiralean 5etan soinu-froga.

Koadrilaterora bueltan. Zejilla hartu duzu, zenbaitetan tonoa apur bat aldatzeak ikuspegi erabat diferentea eman diezazuke, gertatu izan zaizu. Metafora politiko erraza etorri zaizu burura, baina laster baztertu duzu. *Little dreams, nirekin*. Deus guti. MacBook-a ireki eta Big Bang Theory-ren kapitulu berria kargatzen jarri duzu. Megaploadek badu ordezkorik. 20 minutu baino ez dira, barreak on egingo dizu. Bitartean, Twitter, Gantzarainen zutabea, El Roto... eta zergatik ez, onanismoaren buffet asketik zerbait, pintxo azkar bat: For Whom The Bell Tolls? Linares, Russel... Komunera gero. Ramon Agirrerren elkarrizketa *leitzen ilustratzen zera*. Arrazoi dauka, urria da euskal fikzioa. Tira, kafe bat, di-da, eta lanera berriz. Hor nonbait behar du kantuak, hor nonbait... baina non?

Biharko uztea erabaki duzu. Laster itxi-ko dizute okindegia eta nahikoa tristea da bakarrik afaltzea, ogia deskonjelatzen hasteko. Zerbait entzun nahi duzu, ordea, kalera irten aurretik. Play. The Jayhawks. Zure betiko akorde segida da. Pentsatu eta esaten ez diren gauzak. *So Blue* irten zara etxetik. ■

HIRUKO TXIKIAN

Joxemari Ostolaza

Berrogei urtetik gorakoa da ordutik honakoa. Urte hartan ere Iruñera deitua zen, eta kotxea etxe gutxitako ondasuna zenez, bezperatik joatea genuen seguruenan manifestan parte hartu nahi bagenuen. Ez ginen bakarrak izan, noski, autobusa edo trenara erabili genuenak. Gu, suertekoak izaki bagenuen bertan ostatu. Gogoan dut *Jesuitetan* larunbateko hondar meza bukatu eta bertan gaupasa egin nahi izan zutenek poliziarekin izandako arazoa, lasterka aldegin eta beren buruak non sartzerik izan ez zutenak, apaizek gobernadorearen aginduz eliza gakutu zietelarik. Gazteluko Plazan bildu ginen eguerdirako.

Aberri Eguna

Inguruko tabernak hutsik, ezagun zen manifestaria nor zakurra zein. Mixel Labeguerieren *Gu gira Euskadikok* bildu gintuen multzo borobilean kioskoari bueltaka hasi ginenean. Hasi orduko balkoi batetik *Vivaespaña* hasi zitzaizkigun piper-potoa zabal-zabalik zuten batzuek. Haiekin batera *Grisek* egin zuten plazara, eta inguruko karrikak korrika ezagutu genituen. Aurtengoa prozesioa izan dugu gure indarraren erakusle. Tabernak lepo eta tabernariak bapo. Nago, egingo nuke, haiek bisitarien estatistika turistikoan sartuko gaituztela. Bai, aldatu da egoera, hobetu dugu gurea. ■

